

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

«Έγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Ἄπ. 1,10)

Περίοδος Δ' - Ἔτος ΚΑ' Φλώρινα - ἀριθμ. φύλλου 1043 ²	Κυριακὴ τῆς Τυροφάγου (Ματθ. 6,14-21) 13 Μαρτίου 2016 πρωί	Συντάκτης (†) ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος Ν. Καντιώτης
---	---	---

Οἱ θησαυροὶ καὶ ὁ Θησαυρὸς

«Θησαυρίζετε δὲ ὑμῖν θησαυροὺς ἐν οὐρανῷ, ὅπου οὔτε σὴς οὔτε βρῶσις ἀφανίζει, καὶ ὅπου κλέπται οὐ διορύσσουσιν οὐδὲ κλέπτουσιν» (Ματθ. 6,20)

Ἀκούσατε, ἀγαπητοί μου, τὸ ἱερὸ καὶ ἅγιον **εὐαγγέλιο**. Ἀλλὰ δὲν ἀρκεῖ νὰ τὸ ἀκούμε μόνο· χρειάζεται καὶ νὰ τὸ πιστεύουμε καὶ **νὰ τὸ ἐφαρμόζουμε**. Γι' αὐτὸ καὶ ὁ Χριστὸς εἶπε· «Ὁ ἔχων ὦτα ἀκούειν ἀκούετω», ὅποιος ἔχει αὐτιά γιὰ ν' ἀκούῃ ἅς ἀκούῃ (Ματθ. 11,15). Μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι ἔχετε αὐτιά ἀνοιχτὰ στὸ λόγο τοῦ Θεοῦ, τολμῶ νὰ μιλήσω.

Ὅποιος διαβάξει ἐπιπόλαια, θὰ νομίση ὅτι τὸ εὐαγγέλιο σήμερα ἔχει μέσα πράγματα ἀντιφατικά. Διότι ἐνῶ ἀπὸ τὸ ἓνα μέρος λέει «*Μὴ θησαυρίζετε*» (Ματθ. 6,19), ἀπὸ τὸ ἄλλο λέει «*Θησαυρίζετε*» (ἔ.ἀ. 6,20). Δὲν εἶνε αὐτὰ ἀντίθετα, δὲν ἔρχονται σὲ σύγκρουσι μεταξύ τους; Ὅποιος ὁμως προσέχει βαθύτερα, θὰ πεισθῇ ὅτι **δὲν ὑπάρχει ἀντίφασι**· τὰ λόγια τοῦ Χριστοῦ ἔχουν μεταξύ τους συμφωνία καὶ ἄρμονία. Διότι ὅταν λέει ὁ Χριστὸς γιὰ «*θησαυρούς*», ἐννοεῖ **δύο εἰδῶν**, κάνει διάκρισι. Ὑπάρχουν θησαυροὶ - **χαλίκια**, καὶ θησαυροὶ - **διαμάντια**. Διαλέξτε καὶ πάρτε. Καὶ οἱ ἄνθρωποι τί διαλέγουν; Περίεργο πρᾶγμα. Αὐτοὶ ποὺ φημίζονται γιὰ τὴν ἐξυπνάδα τους, ἀποδεικνύονται ἀνόητοι· διαλέγουν τὰ χαλίκια.

Ποιά εἶνε τὰ χαλίκια καὶ ποιά τὰ διαμάντια; Τὰ ξεχωρίζει καλὰ ὁ Κύριος. Ὅταν λέει «*Μὴ θησαυρίζετε ὑμῖν θησαυρούς*», ἐννοεῖ τοὺς **ὕλικους θησαυρούς**. Ἐννοεῖ τὰ χωράφια, τὰ σπίτια κ.τ.λ., καὶ πρὸ παντὸς **τὸ χρῆμα**.

Καὶ ὁμως **τὸ χρῆμα κυνηγοῦν ὅλοι**. Ρώτησαν κάποτε γιὰ τὴ λίρα, γιατί εἶνε κίτρινη, καὶ κάποιος ἀπήντησε μεταξύ ἀστείου καὶ σοβαροῦ· Τὴν κυνηγοῦν πολλοὶ καὶ ...κιτρίνισε ἀπὸ τὸ φόβο της. Δὲν εἶνε πολλὲς μέρες ποὺ σ' ἓνα χωριὸ τῆς Μακεδονίας, μ' αὐτὸ τὸ κρῦο ποὺ τὸ θερμότερο δείχνει κάτω ἀπ' τὸ μηδέν, χωριάτες μὲ ἀξίνες βγήκαν καὶ πήγαν σ' ἓνα ἔ-

ρημο ἐξωκκλήσι. Ἔσκαβαν ὅλη τὴ νύχτα γιὰ νὰ βροῦν, λέει, θησαυρό· ἔως ὅτου τοὺς ἔπιασε ἡ ἀστυνομία. Νὰ τοὺς πῆς νὰ ἔρθουν στὴν ἐκκλησία σὲ κάποια ἀγρυπνία, δὲν τὸ κάνουν· ἐκεῖ;... Δίψα χρήματος, λύσσα χρήματος!

Θὰ ρωτήσετε· **Καταδικάζει ἡ Ἐκκλησία τὸ χρῆμα;** Ὁχι. Εἶνε χρήσιμο καὶ ἀναγκαῖο. Μ' αὐτὸ **ἐξυπηρετεῖται ἡ κοινωμία**· ἀγοράζεις ψωμί, ροῦχα, φάρμακα... Σπουδαία ἡ ἑλληνικὴ γλῶσσα. Ποιά εἶνε ἡ ἔννοια τῆς λέξεως *χρῆμα*; *Χρῆμα* θὰ πῆ ἓνα πρᾶγμα χρήσιμο, κάτι ποὺ τὸ μεταχειρίζεται, τὸ χρειάζεται ὁ ἄνθρωπος. Συνεπῶς δὲν πρέπει νὰ μένη σὰν τὸ στάσιμο νερὸ ποὺ σαπίζει, δὲν πρέπει νὰ τὸ ἀφήνης ἀχρησιμοποίητο. Τὸ χρῆμα **πρέπει νὰ χρησιμοποιῆται**. Εἶνε μέσο, ὄχι σκοπός. Ἐὰν κάποιος τὸ ἔχη ὡς μέσο, κανεὶς δὲν τὸν κατηγορεῖ (ἐφ' ὅσον τὸ ἀποκτᾷ μὲ τὸν ἰδῶτα του). Ἀλλὰ δυστυχῶς οἱ ἄνθρωποι δὲν ἔχουν τὸ χρῆμα ὡς μέσο, ὡς ὄργανο· τὸ ἔκαναν **σκοπὸ**. Καὶ μετὰξὺ μέσου καὶ σκοποῦ ὑπάρχει μεγάλη διαφορά. Σκοπὸς πλέον τὸ χρῆμα. Τὸ λατρεύουν, **ἔγινε θεός**, «*μαμωνᾶς*» (Ματθ. 6,24). Δὲν λατρεύουν τὸ Χριστὸ σήμερα, τὸ χρυσὸ λατρεύουν· εἶνε χρυσολάτρες, ὄχι Χριστολάτρες. Πηγαίνουν στὸ δικαστήριον καὶ παλαμίζουν τὸ εὐαγγέλιο, κάνουν ἀπάτες, νοθεῖες, πλαστογραφίες· παίρνουν τὸ ψωμί ἀπὸ τὸ στόμα τοῦ ὀρφανοῦ καὶ τῆς χήρας· ἐγκληματοῦν μὲ κίνητρο τὸ χρῆμα. Μήπως καὶ τῶν πολέμων ἐλατήριο δὲν εἶνε τὸ χρῆμα; Αὐτὸ τὸ κίνητρο, αὐτὴ τὴν προσκόλλησι καταδικάζει ἡ ἁγία μας Ἐκκλησία, μὲ ἄλλα λόγια τὴ φιλαργυρία καὶ τὴν πλεονεξία.

Ἄλλὰ **γιατί κυνηγοῦν τὸ χρῆμα** μὲ τόση μανία; Πρῶτον, διότι νομίζουν, ὅτι σ' αὐτὸ εἶνε ἡ εὐτυχία. Μὰ τί λέει ἡ πείρα, ἡ ἱστορία, τὰ παραδείγματα; Θὰ θυμᾶστε ἀπὸ τὴ μυθολογία τὸ βασιλιᾶ τῆς Φρυγίας **Μίδα**. Αὐτὸς ζήτησε

ἀπὸ τοὺς θεοὺς νὰ τοῦ κάνουν μιὰ χάρι· ὅ,τι πιάνει νὰ γίνεται χρυσάφι. Καὶ τοῦ ἔκαναν, λέει, τὴ χάρι. Ἀγγίζει ἓνα πρόβατο, γίνεται χρυσό· ἀγγίζει ἓνα δέντρο, γίνεται χρυσό... Πάει στὸ σπίτι του· ἀγγίζει τὸ πιάτο, χρυσό· ἀγγίζει τὸ ψωμί, χρυσό... Δυστυχία του! κινδύνευσε νὰ πεθάνῃ τῆς πείνας. Πλάνη, λοιπόν. Μὲ τὸ χρήμα ὅλα μπορεῖς νὰ τ' ἀγοράσης, ἓνα δὲν ἀγοράζεις· τὴν εὐτυχία. Τούναντιον· ὅσο πιὸ πολλὰ χρήματα μαζεύει ὁ ἄνθρωπος, τόσο περισσότερὴ ἀγωνία φορτώνεται. Ποιοὶ αὐτοκτονοῦν περισσότερο; μήπως οἱ φτωχοί; Στατιστικὲς μαρτυροῦν, ὅτι περισσότερο αὐτοκτονοῦν πλούσιοι κ' ἑκατομμυριοῦχοι. **Ἔτσι τὸ χρήμα δὲν φέρνει τὴν εὐτυχία.**

Ἔπειτα **τὸ χρήμα εἶνε φθαρτὸ καὶ μεταβλητό.** Εἶνε μετανάστης· κινεῖται ἀπὸ τόπο σὲ τόπο καὶ χάνεται. Διάβαζα τί ἔπαθε ἓνας στὸ Μεξικό. Ἀγαποῦσε τὰ λεφτά. Ἡ γυναίκα καὶ τὰ παιδιὰ του φώναζαν. Αὐτὸς μάζεψε μάζεψε τὰ χαρτονομίσματα. Κ' ἐπειδὴ δὲν εἶχε ἐμπιστοσύνη, δὲν τὰ πῆγαινε στὴν τράπεζα, ἀλλὰ τὸ ἔβαζε σ' ἓνα σεντούκι. Πέντε ἑκατομμύρια πεζὸ (ἔτσι λέγεται τὸ νόμισμα ἐκεῖ) εἶχε μαζέψει στὸ σεντούκι. Κάποτε ὅμως πάει νὰ τ' ἀνοίξῃ, καὶ τί νὰ δῆ· ὅλο τὸ χαρτονόμισμα τὸ εἶχε φάει ὁ σκόρος! Τρελλάθηκε... Νὰ λοιπὸν σὲ σύγχρονο παράδειγμα, πόσο ἀληθεύει τὸ εὐαγγέλιο ποὺ λέει: **«Μὴ θησαυρίζετε ὑμῖν θησαυροὺς ἐπὶ τῆς γῆς, ὅπου σῆς (δηλαδὴ σκόρος) καὶ βρῶσις ἀφανίζει»** (Ματθ. 6,19).

* * *

Ἄλλ' ἐνῶ ὁ Χριστὸς δὲν μᾶς θέλει φιλαργύρους, ἐν τούτοις λέει **«Θησαυρίζετε».** Θησαυρίζετε ὅχι χρήμα, ἀλλὰ τί; Μέχρι τώρα, ὅσο μιλοῦσα γιὰ τὸ θεὸ τοῦ αἰῶνος τούτου, προσέχατε. Τώρα θὰ μιλήσω γιὰ κάτι ἄλλο, καὶ ξέρω ὅτι κανεὶς ἀπὸ ἐσᾶς δὲν θὰ συγκινηθῆ.

Ποιὸς εἶνε ὁ θησαυρὸς ποὺ συνιστᾶ ὁ Κύριος νὰ ἐπιδιώκουμε; Εἶνε τὰ καλὰ ἔργα, ἡ καλωσύνη, δηλαδὴ **ἡ ἐλεημοσύνη.**

Ξέρω κάποιον ποὺ πῆγε στὴν Ἀμερική, μάζεψε χρήματα, τὰ ἔφερε στὴν πατρίδα, τὰ ἔδωσε ὅλα καὶ χτίστηκε στὸ χωριὸ του ἓνα θαυμάσιο **σχολεῖο**· αὐτὸς ἔγινε φτωχός, ἀλλὰ θησαύρισε τὴν ἀγάπη καὶ ἐκτίμησι ὄλων. Ξέρω καὶ κάποιον συνταξιούχο ποὺ πῆρε τὸ «ἐφ' ἅπαξ», καὶ δὲν κράτησε δραχμὴ· ἔχτισε νηπιαγωγεῖα σὲ κάποιον χωριό. **«Αἰρετώτερον ὄνομα καλὸν ἢ πλοῦτος πολὺς»** λέει ἡ Γραφή (Παροιμ. 22,1), ἀνώτερο ἀπὸ τὰ πλούτη εἶνε τὸ καλὸ ὄνομα. Καὶ ὅλοι θὰ ξέρετε κάποιον ἄλλον, φτωχαδάκι, ποὺ ἔφυγε ξυπόλητος ἀπὸ τὸ Μέτσοβο, πῆγε στὸ Κάιρο καὶ δούλεψε σκληρά. Νή-

στευε καὶ ζοῦσε φτωχικά. Τὸν νόμιζαν φιλαργυρο καὶ πλεονέκτη. Ἄλλ' αὐτὸς μάζεψε ἑκατομμύρια λίρες καὶ τὰ ἔδωσε στὴν πατρίδα. Καὶ ἡ φτωχὴ Ἑλλάδα ἀγόρασε **τὸ θωρηκτὸ «Ἀβέρωφ»**, ποὺ μάντρωσε στὰ Δαρδανέλλια τὸν Τοῦρκο. Ἔνας ἄνθρωπος τί εὐεργεσία προσέφερε! Ὑπάρχουν σήμερα τέτοιοι **εὐεργέτες;** Σπάνιο πρᾶγμα. Τώρα οἱ πολλοὶ θησαυρίζουν μόνο γιὰ τὸν ἑαυτό τους, γιὰ τὰ παιδιὰ καὶ τὰ ἐγγόνια τους· γιὰ νὰ τρέχουν ἐκεῖνα μετὰ μέχρι τὸν Ἄρειο Πάγο καὶ νὰ διαπληκτίζονται γιὰ οἰκόπεδα καὶ πολυκατοικίες.

Θησαυρίζετε **θησαυροὺς ἀθανάτους** καὶ αἰωνίους. Ἔχεις λεφτά; δῶσε στὴν ἐκκλησία, δῶσε στὸ σχολεῖο, δῶσε στὸ νοσοκομεῖο...

Ἄλλὰ θησαυρὸς δὲν εἶνε μόνο ἡ ἐλεημοσύνη· θησαυρὸς εἶνε καὶ τὸ ἔλεος, καὶ ἡ συγχώρησις, καὶ ἡ ἀνεκτικότητα, καὶ ἡ αὐταπάρνησις, καὶ ἡ καλωσύνη, καὶ ἡ ἐγκράτεια, καὶ ἡ ἀγάπη, καὶ **κάθε ἀρετὴ.** Αὐτὸς εἶνε ὁ ἀληθινὸς θησαυρὸς· τὸ εἶπαν καὶ οἱ ἀρχαῖοι πρόγονοί μας: **«Πᾶς ὁ τ' ἐπὶ γῆς καὶ ὑπὸ γῆς χρυσὸς ἀρετῆς οὐκ ἀντάξιος»** (Πλάτων, Νόμ. 5,728Α)· ὅλο τὸ χρυσάφι ποὺ ὑπάρχει πάνω στὴ γῆ καὶ κάτω ἀπὸ τὴ γῆ δὲν ἔχει τόση ἀξία ὅση ἡ ἀρετὴ.

Ἔρασταὶ τῆς ἀρετῆς λοιπὸν νὰ γίνουμε. Naί, τῆς ἀρετῆς καὶ τοῦ οὐρανοῦ, ὄχι τῆς γῆς καὶ τοῦ χρήματος ἔρασταί. Na τὰ χαλίκια, νὰ καὶ τὰ διαμάντια· διαλέξτε καὶ πάρτε.

Ἄπὸ αὔριο ἀνοίγει ἡ μεγάλη Τεσσαρακοστή. Σαράντα μέρες! πῶς θὰ τὶς περάσουμε; Ἐδῶ ὅλοι θὰ ἔχετε κάποιον **βιβλιᾶριο.** Δὲν καταδικάζω τὸ πνεῦμα τῆς ἀποταμιεύσεως· χρήσιμο εἶνε. Σᾶς συνιστῶ ὅμως μία ἄλλη ἀποταμίευσι. Ἄπὸ αὔριο πάρτε βιβλιᾶριο καὶ γράφετε μέσα κάθε καλὸ ποὺ θὰ κάνετε· μιὰ ἐλεημοσύνη, μιὰ συγχώρησις, μιὰ ἀγαθοεργία, ἓνα δάκρυ ποὺ πέφτει ἀπὸ τὰ μάτια τοῦ ἁμαρτωλοῦ. Na ὁ ἀληθινὸς θησαυρὸς. Τέτοιους θησαυροὺς, τέτοια καλὰ πράγματα, τέτοιες ἀρετὲς νὰ σημειώνουν οἱ ἄγγελοι. Κι ὅταν πᾶμε στὸν οὐρανὸ ἐπάνω, νὰ βροῦμε τὰ βιβλιᾶριά μας γεμάτα με καταθέσεις καὶ νὰ ἐκπληρώσουμε τὴν ἐντολὴ τοῦ Χριστοῦ **«Θησαυρίζετε δὲ ὑμῖν θησαυροὺς ἐν οὐρανῶ, ὅπου οὔτε σῆς οὔτε βρῶσις ἀφανίζει, καὶ ὅπου κλέπται οὐ διορύσσουσιν οὐδὲ κλέπτουσιν»** (Ματθ. 6,20).

Ὁ δὲ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς διὰ πρεσβειῶν τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου καὶ πάντων τῶν ἁγίων νὰ εἶνε μαζί σας, ὥστε νὰ περάσετε τὴν περίοδο τῆς ἁγίας Τεσσαρακοστῆς καὶ νὰ ἐορτάσετε ἐν χαρᾷ καὶ ἀγαλλιάσει τὴν ἐνδοξη ἀνάστασί του· ἀμήν.

(†) ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος